

Bavariae Sanctae Volvmen ...

Rader, Matthäus

Monachii, M.DC.XXIV.

De BB. Alberto Et Okario Tegernseensis Coenobii Conditoribvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79699)

DE BB. ALBERTO ET

OKARIO

TEGERNSENSIS COENOBII

CONDITORIBVS.

St intra Oenum & Isaram fluuios Boicæ primæ, in Vindelicia nobiles, & nauium patientes, Cœnobium, quâ Tirolis aditur, antiquissimum, & regia magnificentia, ad lacum Tigurinum, quem Tegernseensem vulgò dicunt, extructum, cuius præful longè præfides omnes vtriusque prouinciæ dignitate, opibus, auctoritate antistat, vt qui Principis nomine ab ipsis etiam Imperatoribus in publicis tabulis & instrumentis dignatus sit. Hoc duo germani & nobilissimi reguli Adalbertus & Okarius (quos alij Albertum, & Ottogerionem & Otkarium cognominant) è suo patrimonio, quod amplissimum & copiosissimum erat posuerunt, vt & illud in Norico Ripensi D Hippolyto & Schlechdorfianum ad Lacum VVakerum, quemadmodum & Otho seu Vtho sororis filius, ad Ilmum amnem Collegium sacerdotum instituit. Sed Tigurinum ritu ciuitatis & regię, fossa, mœnibus, tormentis bellicis, propugnaculis cinctum. Ipse antistes ex equestri nobilitate ad modum principum ministris colebatur, adhibebatq; præfectos & magistros palatij, Archimagirum, pincernam & hoc genus aulica officia. Adalbertus & Okarius cum Othone sanguinem ex regia stirpe traxerunt. ^a Auentinus Grimoldo Boiorum duce natos suspicatur. Idem ^d Lazius affirmat: Velferus anceps, Adalbertus, inquit, & Okarius Tegernseenses Comites siue Grimoldo Duce, siue patre Hartuico Burgundo, matre Boia nati, duplex enim hic quoque fama est. Vetusorum diplomatum fide hætenus liquet illustri genere ortos, quod reges propinquitate attingeret cetera ferè obscura sunt.

Quod ad originem horum dynastarum attinet, Velferus hanc ex membranis Tegernseensibus traxit, in quibus hæc verba leguntur: Erant in partibus Noricorum duo fratres Albertus & Otkarius ex patre Burgundi, ex matre Bauari. Metellus poëta non ignobilis ex Tegernseensium sodalium religiosus, qui ante annos admodum quingentos floruit, de eisdem testatur.

F 2

In codi-

Anno Christi
1000 XLVI.Ex M. S. Tegerns.
p. 1.Hund. metr. p. 307.
Ex alio M. S. cod. c. e
monast. Tegerns.Antiq. lect. Canis.
l. 4. p. 470. & seq.M. S. de S. Quirino
ex Tegerns. c. 8.Auent. edit. Basil.
l. 3. p. 215. & 217.Ex chron. M. S. Ger.
Tegerns. p. 26.M. Velfer. l. 5. p. 29.
Metellus in Quirinol. 1. ant. lect. p. 68.
69. 70. 71. 72. & seq.Volf. Lazius in com.
rerum Austr.In chorograph. Boic.
p. 2. f. 2.Andr. Presb. R. tiff.
p. 17. & seq.

S. Pöln.

^a Auent. l. 3. p. 217.Dipl. Henr. VI. Co-
mites Albertus &Otkarius regali pro-
sapia exoriti.Othobus II. priuileg.
Germani ff. & illu-
stres Comites.

In austriaci.

In codice Tegerseensi alio M. S. quo res Boiorum patrio sermone describuntur, ita horum stirps deducitur.

Hugobertus præfectus regis Francorum.

Arnolphus seu Arnoldus Magnus.

Angifus seu Anchifus,

Lotharius.

Pipinus Crassus

Hartvvicus.

Carolus Martellus

Okarius

Albertus

Rochus.

Okarius ergo & Adalbertus Caroli Martelli fuere partueles quemadmodum hæc tabule docent. Sed Lazi in chorographia Austria horum longe diuersam constituit stirpem eosque Grimoaldi Boiorum Ducis qui Frisingensem pontificatum instituit filios affirmat. Grimoaldo primo filius successit Theodo I. ex quo Grimoaldus II. extitit, conditor sedis Fruxmensis, alpestris Boiaria princeps, ac demum extinctis fratribus Hugoberto & Theodone VII. solus hæres ab Theodeberti filijs & Car. Martello interfectus, cuius Athesinam provinciam occupauit Hiltebrandus Langobardorum rex filij Grimoaldi Albertus, Ottogero, & Vito, in Comitatus missi unde Comites Tegerenses orti, conditores, cænobiorum Schlechdorf Tegernsee & S. Hippolyti in Austria. Mihi potior altera Tegerensis; omnes enim historici hos patre Burgundo, matre Bauara natos tradunt.

Albertus seu Adelbertus nouem in Boica dynastias seu Comitatus possidebat. Okarius natu maior Dux fuit Burgundiæ. Fuit & Vtho vel Audo frater, ut quibusdam placet, vel quod certius membranæ Tegerenses docent, ex sorore filius, qui apud Ilmense cœnobium (cuius cum D. Arfacio sodales Monachi anno 1495 sunt translati) præses est constitutus.

sic appellatur in
membris Tegeren.

Sed Okarius & Adalbertus auunculi Audonis seu Vtonis hanc Tegerensis asceterij condendi causam, ut quidam volunt, antiquissimæ chartæ, testari videntur, habuere. Erat Okario filius vnicus cui Rocho nomen, qui in Palatio Pipini (quem postea Meroueis exauctoratis & in ordinem redactis pontifex Romanus & populus in Galliis regem Francorū salutarunt) cum filiis eius Carolo & Carolomano versatus, rixâ inter ludum latrunculorum, quem vulgo schachia appellant, exorta, ut fieri sæpe solet, ab altero horum, nisi quis tertius nobis ignotus fuit, occisus fertur. Okarius & Adalbertus à Pipino quoquomodo placati ex aula tamen Pipini cessere, & in Boicâ

Boica, cum liberis jam carerent, omnes opes suas ad regium cœnobium ad lacum Tegerensem moliendum contulere. Tum religionis causâ Romam profecti Gregorio Romani nominis tertio pontifici aduersus Longobardos suppetias tulere, & hostem ab vrbe & agro virtute & armis repulere. Redeuntibus in Boiariam antistes Romanus pro fidei opera in bello collata, sacra sanctorum Quirini & Arsatij pignora reliquiarum donauit, nec enim aliud præmium victoriæ petiuere. Reuersi Quirinum in Tegerensi æde collocarunt, Ilmensi contubernio Arfacium misere. Ipsi seipfos in suo, quod posuerant, monasterio Deo victimas & hostias consecrarunt, vanisque mortalium curis & negotiis rejectis, nomen in religione professi, S. Benedicti legibus viuere cœperunt. Et natu quidem minor quod literis esset tinctus, postea primum cœnobij antistitem communi sodalium decreto egit, Okarius in humiliori, religioso tamen gradu constitit.

Priorem huius narrationis partem de Rocho Okarij filio in ludo occiso, Hundius ex Auentino, & ex Hundio Canisius in antiquo lect. in dubium vocant, perinde quasi parum vera propiorque fabulæ videretur oratio, nam ita Canisius: Porro quod hic de Rocho à filio Pipini occiso narratur merito in dubium vocari potest. Et Hundius: *De fundatione huius monasterij extant quedam in libro quodam scripto monasteriorum Bauariae, & indice Abbatum huius monasterij de filio Ottocari in Gallia à filio regis Pipini in ludo Schachorum occiso, quæ tanquam fabulosa Auentinus in chronica omisit. Ego de hac re nihil certius puto inueniri, quam quod in privilegijs tum Ottonis secundi, tum Henrici VI. & Friderici II. Imperatorum continetur.* Hæc Hundius. Ita Henricus Canisius Hundio, Hundius Auentino & Tabulis Othonis, Henrici & Friderici Imp. nicitur.

Hund. in Tegerense

Ego cum ex chartis & membranis Tegerensibus, & Ilmensibus, iisque antiquissimis, ex Metello præterea claro sui æui poeta & religioso Tegerensi, ex historia Andreæ Ratisponensis hæc narrationem confirmatam & testatam legerem, certam & indubitatam existimaui. Sed vbi eandem ad rationem temporum velut Lydium lapidem exegi, probare nullo modo potui, præsertim cum ipsæ narrationes inter se minimè consentiant, cum aliæ chartæ Pipini regis filium, non Ottocari interfectum tradant. Possim ex annis copiosissimè demonstrare puram putam fabulam esse de ludo latrunculorum & causam ædificati cœnobij hanc nullam fuisse, sed ipsam regulorum pietatem. omitto tamen non necessariam disputationem, & ad rem redeo.

Cap. 2.

lege 1000XLIX.

Geminos igitur fratres Albertum & Okarium conditores esse cœnobij Tegerini & aliorum, ex tabulis Imperatorum, præsertim Othonis II. Henrici VI. Friderici II. manifestò liquet. Albertus deinde præsulū iudicio, primus omnium cum potestate, tanquam fundamentum sui mausolei & cœnobij sustinuit onus abbatis, de quo ita manu exarati libri Tegerini, quibus præsidum cœnobij acta & series memorantur.

Albertus primus abbas & fundator cum fratre Occario Banariæ Dux, Episcoporum iudicio & consensu omnium electus, centum & quinquaginta fratrum constituitur pater anno domini 1000XLIX. Hic una cum fratre suo Conuerso per celebre istud monasterium in Tegernsee undecim millibus & octingentis mansis fundauit & dotauit, cum viginti duabus quoque patellis salinarum. Præterea Ilmmense cœnobium Frisingensis diœcesis, atque in Austria monasterium S. Hippolyti & Nasæ circa Rhenum ancillarum Deimonasterium dicto cum fratre fundauit. Insuper in Burgundia aliud monasterium magnificum. Ilmmense dedit reliquijs S. Arsacij & particula illa S. Quirini regis & martyris ex quo potantes infirmi si nouerint abstinere à carnibus auum cum sani sunt, recipiunt sanuatem q̃e & intercessionem martyris. Præcipue uero istud Tegernseense, corpore gloriosi regis & martyris S. Quirini, alijsque quamplurimis reliquijs cum fratre ditauit.

In hanc narrationem mendum irrepsit, annorum enim ratio corrupta est cum pro 1000XLIX. scribendum sit 1000XLIX, omissa sine dubitatione litera L. quæ inferenda est ut pro XIX. sit XLIX. Inchoatum enim est cœnobium anno 1000XLVI. vel potius 1000XLIX. Nam triennio post, aut fortasse biennio (nam alicubi legi annum 1000XLIX.) consecratum est.

In membr. Tegerinis
p. 13.

Fuisse autem hos geminos fratres Albertum & Ockarium Deo omnique celo gratissimos ostendit insigne prodigium, quod ad illorum cineres ut alia taceamus, factum traditur. Vno uterque tumulo conditus extremæ tubæ classicum expectat. Ad hunc in turba delatus quidam unus ab inferno hospite insecutus & agitatus, cum nescius ipse marmor, quo teguntur conditores cœnobij, attingisset, malus genius ex contubernio suo & hospitio corporis occupati ex templo coactus est excedere. Homo sibi relictus & restitutus cum domum sanus saluusque veniret, cunctis domesticis & familiaribus qui furentem ante norant, obstupescens, sancti Quirini, cuius fama miraculis inclita per omnem prouinciam spargebatur, virtute & gratia curatus credebatur. Ille memor beneficii accepti cum anathemate & voto reuersus, cum donum beneficii accepti argumentum religiosi Diuis offerendum adferret, illi rectè

illirectà cum illo ad S. Quirini cineres properant, illic Diuo munus
 sacrum repræsentaturi. Sed is qui per Sanctorum patröcinia ab
 stygio monstro liberatus erat. Non hîc, inquit, fui curatus, no-
 ui, quorum beneficio, pulso hoste, valeam. Dimissus inde mox
 ipse ad dissitum ab S. Quirino conditorium Alberti & Ockarij pro-
 perat. Tum; hîc, inquit, collata mihi sanitas est ab ijs quorum pi-
 gnora hîc quiescunt, mentes apud superos æternis gaudijs fruun-
 tur. Attoniti incolæ hoc miraculo maiori deinceps suos paren-
 tes & conditores veneratione colere cœpere.

Hæc ego cum cognouissem nolui subducere lectori clarissima
 nobilissimi & antiquissimi adeoque principis in omni Boica mo-
 nasterij auctores & conditores, vt illorum
 quotidie magis magisque gloria
 claret.

